

مصوبه شورای اقتصاد در خصوص لزوم ارائه برنامه جامع صیانتی و ازدیاد برداشت از مخازن هیدروکربوری به منظور ارتقای ضریب بازیافت مخازن کشور

مصوب ۱۴۰۱/۰۴/۰۸

شورای اقتصاد در جلسه ۸/ ۴/ ۱۴۰۱ درخواست شماره ۸۰۰ - ۲/ ۲۰ مورخ ۱۴/ ۱۰/ ۱۴۰۰ وزارت نفت را به استناد ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور و همچنین، ماده ۴۸ قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر لزوم ارائه برنامه جامع صیانتی و ازدیاد برداشت از مخازن هیدروکربوری به منظور ارتقای ضریب بازیافت مخازن کشور از طریق تقویت شرکت ها/طرفیت های دانش بنیان و فناور در حوزه توسعه فناوری در بخش بالادستی نفت، ایجاد اشتغال برای نیروهای تحصیل کرده و افزایش تولید نفت، بررسی و ضمن تصویب توجیه فنی، اقتصادی و زیست محیطی طرح احیای چاه های نفتی کم بازده/غیرفعال/بسته توسط شرکت های فناور به کمک شرکت های خدمات چاه (Well Services Company)، مشروط به رعایت قوانین و مقررات، موارد زیر را تصویب نمود:

ماده ۱- تعاریف:

- ۱- ۱- پارک: منظور پارک فناوری و نوآوری نفت و گاز است که مطابق اساسنامه، زیرمجموعه شرکت ملی نفت ایران می-باشد.
- ۱- ۲- شرکت فناور: استارت آپ ها (نوپا)، شرکت های دانش بنیان و خلاق می باشند که توسط معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری یا پارک تأیید و پارک حسب نیاز و ضرورت از میان آنها انتخاب می نماید.
- ۱- ۳- طرف قرارداد: شرکت های فناور با صلاحیت که در اجرای این مصوبه توسط پارک به نیابت از شرکت ملی نفت ایران با آن قرارداد منعقد می شود.
- ۱- ۴- احیای چاه ها: همه اقداماتی است که توسط طرف قرارداد انجام شده و منجر به تولیدی شدن چاه های بسته/ غیرفعال یا افزایش تولید از چاه های موجود کم بازده می شود.
- ۱- ۵- فنآوری: منظور از فنآوری در این مصوبه، مجموعه عملیاتی است که توسط شرکتهای فناور طرف قرارداد برای احیای چاه ها انجام می شود.
- ۱- ۶- نفت خام اضافی تولیدی: مقدار نفت خامی است که پس از انجام اقدامات احیای چاه توسط طرف قرارداد از چاه(های) موضوع قرارداد، تولید شده و یا بر میزان تولید قبلی آن پیش از عقد قرارداد افزوده می شود. مبنای سنجش نفت خام اضافی تولیدی هر چاه پس از اندازه گیری و تأیید توسط کارگروه فنی- اقتصادی این مصوبه تعیین می شود. مبنای سنجش نفت خام اضافی تولیدی چاه های بسته توسط کارگروه فنی - اقتصادی تعیین می گردد.

۷-۱ - کارگروه فنی - اقتصادی: کارگروهی که کلیه تصمیمات فنی و اقتصادی در خصوص پیشنهادهای شرکت های فناور و دیگر مسائل لازم برای عملیاتی کردن این مصوبه را اتخاذ خواهد کرد. شرح وظایف و اعضای این کارگروه، که از بین متخصصین واجد شرایط حوزه نفت و گاز تعیین می شوند، توسط مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران، ابلاغ خواهد شد.

ماده ۲- به شرکت ملی نفت ایران اجازه داده می شود با امضای تفاهم نامه، راهبری طرح افزایش تولید از طریق احیای چاه ها را به پارک واگذار نماید. طرح های یاد شده از طریق واگذاری اجرای آن ها به شرکت های فناور انجام خواهد شد. در این مرحله به هر طرف قرارداد، حداکثر ۵ حلقه چاه برای احیا واگذار می گردد.

ماده ۳- واگذاری طرح ها به شرکت های فناور در قالب عقد قرارداد پارک با شرکت های فناور خواهد بود. پارک از محل این عملیات درآمدی نخواهد داشت. واگذاری کار و عقد قرارداد توسط پارک با شرکت های فناور به طور مستقیم و بدون واسطه خواهد بود.

تبصره ۱- انجام تمام عملیاتی که در اجرای قراردادهای یاد شده، مستلزم ورود به چاه ها می باشد، باید توسط طرف قرارداد به شرکت های صاحب صلاحیت در فهرست بلند وزارت نفت/ شرکت ملی نفت ایران واگذار گردد.

تبصره ۲- تمام عملیات طرف قرارداد باید تحت نظارت کارفرمایی پارک و عملیات ورود به چاه تحت نظارت شرکت بهره بردار به نیابت از شرکت ملی نفت ایران، صورت پذیرد.

ماده ۴- در چارچوب این طرح، اقدامات موردنیاز جهت احیای چاه ها از طرف شرکت های فناور (ظرف مدت حداکثر ۱/۵ سال برای هر چاه از زمان عقد قرارداد با هر شرکت فناور توسط پارک) انجام خواهد شد و پرداخت دستمزد طرف قرارداد (و هزینه های مربوط به پیاده سازی فناوری مورد استفاده توسط شرکت های فناور)، حسب مورد پس از تحقق نفت خام اضافی تولیدی با اعلام شرکت های فناور طرف قرارداد و تایید کارگروه فنی - اقتصادی انجام خواهد شد.

تبصره ۱- اعمال هرگونه محدودیت برای تولید از چاه/ چاه های موضوع قرارداد که خارج از اراده و غیرمرتبط با عملکرد طرف قرارداد باشد (مانند اعمال کاهش تکلیفی، بروز مشکل یا محدودیت کلی یا جزئی در انتقال و جمع آوری نفت یا در واحد بهره برداری/ نمک زدایی)، مانع پرداخت دستمزد به طرف قرارداد نخواهد شد.

تبصره ۲- کلیه تجهیزات تأسیسات و ادوات تأمین شده توسط واحد فناور جهت احیای چاه ها طی دوره قرارداد در مالکیت واحد فناور خواهد بود و در صورت موفقیت عملیات احیا و خاتمه دوره قرارداد به شرکت ملی نفت ایران منتقل می گردد.

ماده ۵- زمان اجرای هر قرارداد حداکثر ۳ سال و دوره پرداخت دستمزد در هر مورد ۹۰۰ روز تقویمی پس از شروع افزایش تولید (مجموعاً ۵/۵ سال) خواهد بود. زمان بندی سرمایه گذاری و پرداخت دستمزدها مطابق جدول شماره (۱) پیوست (ممهور به مهر دبیرخانه شورای اقتصاد) است. تغییر زمان بندی پرداخت دستمزد متناسب با برنامه اجرایی طرح با تأیید کارگروه فنی - اقتصادی بلامانع است.

تبصره: با توجه به ماهیت فعالیت های دریایی و ریسک های ذاتی انجام عملیات در فراساحل و نیز پیچیدگی های ناشی از شرایط محیطی در دریا، دوره پرداخت دستمزد در خصوص چاه های فراساحل می تواند یک و نیم سال بیشتر لحاظ شده که در این صورت تعیین دستمزد پس از تایید کارگروه فنی - اقتصادی مطابق تبصره ۱ ماده ۹ انجام خواهد شد.

ماده ۶- سقف تعهد دولت جهت انجام عملیات موضوع این مصوبه، پانصد (۵۰۰) میلیون دلار مطابق جدول شماره (۵) پیوست (ممه‌ور به مهر دبیرخانه شورای اقتصاد) است که با تأیید و اعلام پارک، توسط شرکت ملی نفت ایران از محل حداکثر تا پنجاه (۵۰) درصد منابع حاصل از کل نفت خام اضافی تولیدی از چاه(های) موضوع قرارداد در وجه شرکت های ذی ربط طرف قرارداد پرداخت خواهد شد.

ماده ۷- شرکت ملی نفت ایران مسئولیت و تعهدی در قبال پرداخت مجموع دستمزد طرح هایی که به نتیجه نمی رسند و یا نتیجه آن ها در مدت قرارداد، پاسخ دستمزد مقرر برای طرف قرارداد را نمی دهد، نخواهد داشت.

ماده ۸- نحوه تعیین و پرداخت دستمزد به طرف های قرارداد بر اساس جداول شماره های (۲) تا (۴) پیوست (ممه‌ور به مهر دبیرخانه شورای اقتصاد) و توضیحات مندرج در ماده ۹ این مصوبه خواهد بود. تغییرات در این جداول در صورت نیاز با پیشنهاد کمیته ای متشکل از اعضای کارگروه فنی- اقتصادی و نماینده سازمان برنامه و بودجه کشور و پس از تأیید مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران ابلاغ خواهد شد.

تبصره: پرداخت دستمزد به واحد فناور به صورت نقدی (ریالی یا ارزی) یا تحویل نفت خام به انتخاب واحد فناور انجام خواهد شد.

ماده ۹- پس از مشخص شدن چاه هایی که در هر مرحله برای احیا تعیین می -شود، کارگروه فنی- اقتصادی، دستمزد مبنا (α) برای احیا هر چاه را با توجه به جدول شماره (۲) پیوست این مصوبه، تعیین و اعلام خواهد کرد. پارک به نمایندگی از شرکت ملی نفت ایران و بر اساس مقدار (α) تعیین شده برای هر چاه، بر مبنای عملکرد نهایی احیای چاه وفق ماده ۱۲ و جدول شماره (۴) پیوست، دستمزد قابل پرداخت را محاسبه و اعلام خواهد نمود.

تبصره ۱- در صورت تغییر مدت زمان پرداخت دستمزد به یک و نیم (۱/۵) سال برای چاه های فراساحل (موضوع تبصره ماده ۵) جدول شماره (۳) پیوست، به جای جدول شماره ۲ پیوست، برای تعیین (α) مورد استفاده قرار می گیرد.

تبصره ۲- در صورتی که پس از انجام موفقیت آمیز عملیات احیای چاه و ارسال سیال به واحد بهره برداری، به دلیل افت فشار سیال، امکان انتقال نفت خام اضافی به تأسیسات موجود فراهم نباشد، کارگروه فنی- اقتصادی می تواند با توجه به شرح کار موردنیاز برای انتقال نفت خام به واحد بهره برداری یا نزدیک ترین نقطه مورد قبول شرکت ملی نفت ایران، دستمزد اضافی علاوه بر ارقام مندرج در جداول تعیین دستمزد، مشخص نموده تا از محل سرجمع تولید اضافی به طرف قرارداد پرداخت شود.

ماده ۱۰- در صورتی که بیش از یک متقاضی برای احیای یک چاه مراجعه کنند، ملاک انتخاب جهت عقد قرارداد، ترکیبی از کیفیت فنی پیشنهاد هر شرکت فناور متقاضی و دستمزد پیشنهادی خواهد بود. حداکثر تأثیر پیشنهاد فنی در قیمت از ۲۰ درصد فراتر نخواهد رفت. ساز و کار ترکیب پیشنهاد فنی و مالی، مطابق شیوه نامه ای خواهد بود که توسط کارگروه فنی- اقتصادی تهیه و با تأیید مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران ابلاغ خواهد شد. تعیین و اولویت بندی چاه های موضوع این مصوبه، به پیشنهاد شرکت بهره بردار و تأیید کارگروه فنی- اقتصادی انجام خواهد شد.

ماده ۱۱- به منظور بررسی پایش و راهبری فنی و اجرایی طرح شرکت ملی نفت ایران مجاز است نسبت به اخذ مشاور صاحب صلاحیت اقدام نموده و هزینه مربوط را از سرجمع درآمد حاصل از افزایش تولید نفت خام پرداخت نماید.

ماده ۱۲- میزان تولید اضافی نفت از هر چاه پس از تأیید شرکت ملی نفت ایران، اعلام می شود.

۱- ۱۲ - کارگروه فنی - اقتصادی می تواند برای چاههای کم بازده در حال تولید، منحنی پایه تولید تعیین و اعلام نماید که بر اساس این منحنی، مقدار افزایش تولید ناشی از فعالیت های طرف قرارداد مشخص خواهد شد. میزان تولید اولیه یا همان خط پایه تخلیه چاه های بسته (خارج از مدار تولید) بر اساس نظر کارگروه مذکور لحاظ میگردد.

۲- ۱۲ - مبنای پرداخت دستمزد، میزان نفت خام اضافی تولیدی در بازه زمانی دو اندازه گیری متوالی با تایید شرکت ملی نفت ایران می باشد.

برای چاه های بسته، رقم دبی اندازه گیری شده هر چاه، پس از تحقق نفت خام اضافی تولیدی (به درخواست طرف قرارداد)، مبنای پرداخت علی الحساب دستمزد به طرف قرارداد در ماه پس از آن خواهد بود.

تبصره ۱- ما به التفاوت دستمزد پرداختی به صورت علی الحساب به طرف قرارداد با میزان دستمزد قطعی شده وی در یک ماه دوره، در پرداخت علی الحساب ماه دوره بعدی اعمال خواهد شد.

تبصره ۲- در فاصله زمانی بین دو اندازه گیری، مسئولیت پایش تداوم تولید چاه بر عهده شرکت بهره بردار تابعه شرکت ملی نفت ایران می باشد و در صورتی که چاه به هر دلیلی از سرویس خارج شد، می بایست موضوع توسط شرکت بهره بردار به پارک اعلام گردد.

ماده ۱۳- تأمین مالی طرح از طرق مختلف از جمله سرمایه گذاری شرکت های فناور، مشارکت مستقیم و یا غیرمستقیم با سرمایه گذاران بخش غیردولتی و نهادهای مالی مانند صندوق نوآوری و شکوفایی و بانک ها، تسهیلات اعطایی از سوی بانک ها، تأمین مالی از بازار سرمایه، صندوق های جسورانه، SPVها و غیره انجام خواهد شد.

تبصره - به ازای هر بشکه نفت خام که با مشارکت مالی ۵۰ درصدی صندوق نوآوری و شکوفایی احیا می شود، به میزان ۱ (یک) دلار مازاد بر سهم مشارکت این صندوق در قرارداد احیای چاه مربوطه، مستقیماً از محل سهم دولت به این صندوق اختصاص خواهد یافت؛ مشروط بر آنکه در طول دوره طرح، منابع حاصل از این مازاد اختصاص یافته مجدداً در فناوری- ها و پروژه های احیای چاه ها سرمایه گذاری شود و پس از خاتمه طرح نیز حداقل ۵۰ درصد این منابع مازاد را صرف حمایت از شرکت های معرفی شده از سوی پارک و در راستای فناوری های مورد نیاز صنعت نفت نماید. برای میزان مشارکت کمتر و یا بیشتر از این مقدار، سهم مازاد مذکور متناسباً کاهش و یا افزایش خواهد یافت. ساز و کار اجرایی این تبصره توسط شرکت ملی نفت ایران و صندوق نوآوری و شکوفایی تهیه و پس از تایید مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران ابلاغ خواهد شد.

ماده ۱۴- تمام معاملات و عملیات مالی طرح های موضوع این مصوبه صرفاً بر پایه مقررات مالی و معاملاتی پارک انجام خواهد شد.

ماده ۱۵- اجرای این مصوبه مشروط به اخذ مجوز زیست محیطی و رعایت ملاحظات و الزامات آن است.

ماده ۱۶- وزارت نفت موظف است گزارش عملکرد این مصوبه را هر شش ماه یکبار به سازمان برنامه و بودجه کشور ارسال نماید.